

Praktik i Istanbul sommaren 2004

Regina Hermelin, Lunds universitet, Väg-och vatten

Jag steg på flyget till Wien en tidig fredag morgon i juni.

Slutdestinationen var Istanbul och i och med att jag dessutom suttit och väntat på Kastrup i 6 timmar innan flyget gick hade jag gott om tid på mig att bli nervös och undra vad jag egentligen hade gett mig in på. Min nervositet mildrades dock av att mitt bagage faktiskt kom fram det med och att en IAESTE-representant från Istanbul kom och mötte mig på flygplatsen.

Det tog två timmar för oss att ta oss till Taksim där jag skulle bo. Väl där fick jag den första delen av ett rum för tre personer. Den turkiska IAESTE-representanten lämnade mig på rummet och jag började packa upp medan känslan av allmän förvirring blev större och större. När jag packat upp gick jag ut i korridoren för att ta vatten som man kunde hämta gratis i vattenautomater. Där träffade jag Mala, en tjej från England som hade kommit dagen innan och hon förstod mitt förvirrade tillstånd. Hon informerade mig om allt hon visste och efter det var vi ett team. Fram mot kvällen började de andra utländska studenterna som var där komma hem från jobben och på kvällen gick vi ut ett helt gäng till en reaggae-klubb vid Taksim. Alla var trevliga och öppna och det tog inte lång tid innan man kände att man var en del av gänget.

På lördagen ordnade lokalkommittén en picknick i ett skogområde nära Istanbul Technical University. När vi efter en mycket lång vandring upp och ner (Istanbul är beläget på sju kullar som snarare skulle kunna kallas sju berg för en som bor i Skåne) kom fram till picknickplatsen blev vi bjudna på både det ena och det andra i turkisk matväg och det slog mig hur gästvänliga och generösa turkarna var. På kvällen gick vi ut till en klubb hela gänget igen och hade hur kul som helst!

På söndagen hade vi en dag fullproppad med sightseeing som lokalkommittén hade ordnat. Vi började med att besöka ett välkänt transportmuseum och sedan besökte vi Miniaturk där massa miniatyrer av kända turkiska byggnader ställs ut. Värmen var dock en aning överväldigande för någon som är van vid Sveriges svala somrar, och det gjorde att energin försvann rätt fort. När jag kom tillbaka till rummet på kvällen kände jag mig helt utmattad.

På måndagen var det dags för min första dag på

jobbet. Samma kille som hämtat mig på flygplatsen tog mig till kontoret för Erdemli Engineering and Consulting, konstruktionsföretaget där jag skulle jobba. Till min stora lycka kunde jag ta en dolmus till jobbet (en delad taxi) och det tog mig mindre än 15 minuter från dörr till dörr, till skillnad från de flesta andra praktikanterna i Istanbul som var tvungna att åka servicebussar i timmar varje dag för att ta sig till och från jobbet.

Det visade sig senare att det inte var det enda sättet jag hade tur på; jag tillhörde den lilla gruppen av IAESTE-praktikanterna i Istanbul som faktiskt hade något att göra på praktikplatsen. De flesta andra praktiserade på Istanbul Technical University och satt mest och surfade hela dagarna, men jag sattes i jobb från första dagen.

Min chef, Kerem, började med att berätta lite om vad jag skulle hålla på med och sedan om mina arbetstider (halv 9 till 6) och att jag kunde ta ledig när jag ville, bara jag pratade med honom några dagar innan. Han hade själv varit på praktik utomlands med IAESTE när han var student och han tyckte det var mycket viktigt att jag inte bara jobbade under min tid i Istanbul, utan också lärde känna staden och människorna.

De första veckorna jobbade jag i grupp tillsammans med 2 turkiska killar som också praktiserade på företaget. Vårt första projekt bestod av att sammanställa Excel-tabeller med beräkningar som användes vid pålning av byggnader. Vi var nog egentligen lite för många för den uppgiften och trängdes alla tre framför en dator, men vi fick i alla fall tid att lära känna varandra under tiden vi jobbade. Ibland uppstod en del kommunikationsproblem eftersom de flesta turkar i Istanbul är rätt dåliga på engelska, men vi var alla ganska tålmodiga och min turkisk-svenska ordbok kunde ofta reda ut begreppen.

Vi hade två halvtimmes långa pauser om dagen samt en timmes lunchrast. På luncherna gick jag med de andra praktikanterna eller ibland hela kontoret till olika restauranger i närheten och testade så mycket jag kunde av det turkiska köket. På fikarasterna dracks det för det mesta turkiskt te och jag brukade passa på att skriva mail till nära och kära här hemma.

Jag kom tillbaka till korridoren vid ungefär halv 7 på kvällarna. De flesta andra kom inte förens en timme senare så jag brukade passa på att handla och tvätta (det fanns ett tvättrum med tvättmaskiner i korridoren) innan de kom hem.

Perfekt boende

Det framgick rätt snart att korridoren jag bodde på inte hade kunnat vara bättre belägen. Vi bodde på en minuts gångavstånd från Taksimtorget, Istanbuls nöjesmetropol, och vi kunde varje kväll traska upp till den stora gatan som utgår från Taksimtorget, Istiklal Caddesi, och äta middag eller gå på bio eller ta en öl eller vad mer man kunde tänkas vilja göra. Vissa kvällar gick vi ut och åt ett gäng och andra kvällar stannade vi på korridoren. Det fanns ett kök på korridoren med kylskåp och till och med två små plattor men jag gav mig aldrig på att laga mat där. Det fanns inte speciellt mycket utrustning och maten i Istanbul var så billig så det var inte värt det. Dessutom var det enormt skönt att inte behöva diska eller laga mat på mer än två månader!

De kvällar vi inte gick ut och åt brukade jag gå till den lilla delikatess-mezeaffären (meze är turkiska smårätter som är helt otroligt goda!) och köpa några meze och ta med mig tillbaka till korridorköket. Det fanns alltid folk där så man hade alltid sällskap. Dessutom så var jag inte ensam i mitt rum många dagar. Redan första veckan fick jag två rumskompisar, Estrella från Spanien och Ania från Polen. De var två jättegulliga tjejer och även om det kunde var lite påfrestande att dela rum tre personer i 9 veckor, så kom vi väldigt bra överens och hade väldigt kul ihop. Men man var förstås tvungen att vara rätt tolerant och jag införskaffade ett öronproppar ganska tidigt.

På jobbet fortsatte vi med pålningsprojektet i ca två veckor och sen väntade vi på att Kerem skulle ge oss en ny arbetsuppgift. Han var dock rätt upptagen under ca en vecka och då hade vi inte så mycket att göra. Han skickade dock hem oss rätt tidigt om dagarna under den perioden så jag fick tid till mycket annat (shopping!).

Sen kom helgen då det var dags för NATO-möte i Istanbul.

Mötet föregicks av att en bomb exploderade på en buss i de gamla stadsdelarna och även om det var långt ifrån oss var det många som vart lite oroliga. Om inte annat tog det 2 timmar för mig att komma hem från jobbet den dagen. Eftersom vår korridor låg innanför det område som spärrades av under mötet kunde vi inte göra mycket än att hålla oss inne på dagarna. Detta pågick i 4 dagar och under den tiden hann vi med ett antal korridorsfester och nerbrända filmer som sågs på datorer.

När mötet väl var avklarat och vi kunde röra oss fritt i staden igen var det dags att gå tillbaka till jobbet igen, men bara en dag. Sen hade nämligen alla de utländska praktikanterna samt en hel del av de turkiska IAESTE-representanterna tagit ledigt från jobben i två dagar för att åka till Olympos Beach nära Antalya i 4 dagar. Vi gav oss iväg i en chartrad buss på onsdagskvällen och anlände på Kadirs Top Tree Houses i Olympos ca 14 timmar senare i 35 graders värme. Kadirs Top Tree Houses var ett helt otroligt ställe där vi bodde i kojor i träden. Allt var väldigt spartanskt men väldigt mysigt. Vi tillbringade dagarna på Olympos världsberömda strand som faktiskt också är ett museum. För att komma till stranden fick man vandra genom den antika staden Lykias ruiner. Det var otroligt vackert. På kvällarna besökte vi bland annat de brinnande stenarna, Chimeara, och så festades de så klart en hel del. Vi kom tillbaka till Istanbul klockan 6 på måndagsmorgonen. Det var förstås fruktansvärt jobbigt att gå till jobbet då, men resan var så fantastisk att det definitivt var värt det!

De följande veckorna var det fullt upp på jobbet. Först jobbade vi med ett projekt där vi analyserade hur olika ramsystem fungerade när de utsattes för jordbävninglast. Det var lite monotont och vi var för många som trängdes framför en dator, men det var samtidigt väldigt lärorikt eftersom jag visste ganska lite om hur jordbävningar fungerar innan. De sista tre veckorna jobbade jag själv med ett projekt där jag

utvecklade ett dataprogram för beräkning av kompositplattor i stål och betong.

På helgerna var det alltid full rulle. De flesta helgerna hade de turkiska IAESTE-representanterna planerat ett fullspäckt schema med sightseeing och festande. De tog oss med till alla sevärdheter i Istanbul och lyckades dessutom alltid förhandla fram en billigare entréavgift. Många helger var schemat så fullspäckt att man inte hade ork att hänga med på allt, utan fick plocka ut godbitarna för att kunna ta det lugnt en liten stund. Men vi hade otroligt kul och på kvällarna gick vi antingen till någon av de otaliga klubbarna som låg runt Taksim och festade till tidig morgon, eller så gick vi till vårt favoritställe på ett av taken nära Taksim och rökte nagile (vattenpipa) drack te och spelade backgammon. Tyvärr blev det en väldig massa väntande hela tiden också. Eftersom vi var så mycket som 50 utländska praktikanter under en period var det alltid någon som försovit sig, så man fick räkna med att vi alltid var minst en timme försenade.

Under vardagkvällarna hann vi med en hel del aktiviteter också. Vi rökte en väldans massa nagile, gick och bowlade och gick på bio. Det var inte många mornar man kunde vakna och känna sig utvilad, men som tur var så fanns ju det starka turkiska teet att pigga upp sig med, eller det allestädes närvarade Nescafet!

Sammanfattning

Nu är det snart en månad sen jag kom hem från Istanbul, som nu känns lite som mitt andra hem, och jag måste säga att jag längtar tillbaka. Det har varit en av de bästa tiderna i mitt liv och jag har så många bra minnen med mig hem. Jag har haft en väldigt lärorik och givande praktik på ett företag där jag verkligen har blivit väl omhändertagen och jag har lärt känna människor från världens alla hörn i en helt underbar stad som jag definitivt kommer att besöka igen! Under vissa stunder har det varit jobbigt också. Nio veckor ifrån pojkvän, vänner och familj i en väldigt annorlunda stad med (till en början) främmande människor har varit påfrestande, men de turkiska IAESTE-representanterna gjorde verkligen allt för att jag skulle känna mig välkommen, och dom lyckades! Jag tror faktiskt inte att det är någonting som hade kunnats göra bättre med min vistelse i Istanbul (förutom kanske faktumet att mitt bagage försvann på vägen hem) och jag tror att alla som åker till Istanbul med IAESTE nästa sommar kommer att trivas lika bra som jag!

Teşekkürler!

Regina Hermelin

regina_hermelin@hotmail.com

Några foton:

Olympos

Kryddbasaren